

Psykologi for sosial- og helsefag

ANMELDT AV

Grete Fischer

PUBLISERT 1. juli 2005

Tor-Johan Ekeland, Oddmar Iversen, Anbjørg Ohnstad og Grethe Nordhelle | **Psykologi for sosial- og helsefag** | Cappelen Akademisk Forlag, 2004 Kr 348. 271 sider. ISBN 82-02-21778-4

Boken er skrevet av fire med tilknytning til Høgskolene. I forordet skriver forfatterne at boken ikke er ment for den som primært vil studere psykologi som fag, men for studenter som må lese mange fag samtidig med tanke på å utvikle en yrkeskompetanse.

Sett i lys av denne målsettingen, synes jeg introduksjonskapitlet gir en tung start. Ekeland presenterer her de ulike hovedretningene i faget. For den som kan faget fra før er det en oversiktlig gjennomgang, men for nybegynneren antar jeg det blir for mange navn som nevnes uten at bidragene i særlig grad blir omtalt. Kapitlet avsluttes med en illustrasjon av hvordan perspektivene kan anvendes for å forstå og behandle anoreksi. Dette fungerer bra. I kapitlet diskuteres også ulike kunnskapsformer på en god måte.

Ekeland har også bidratt med et kapittel om sosial persepsjon hvor presentasjonen er grundig og nyansert. Relevansen av stoffet for bokens målgruppe kommer klart frem.

Grethe Nordhelle har skrevet kapitlene Motivasjon, Kognisjon, Emosjoner og motivasjon, Identitet – våre synlige kjennetegn og Personligheten. I disse kapitlene er utvalget av stoff noe annerledes enn det som er typisk for tilsvarende norske lærebøker. Særlig gjelder dette vektleggingen av Jung og Csikszentmihalyi som introduseres på en

god måte. Religion blir også trukket inn i større grad enn det som er vanlig. Den omfattende bruken av eksempler fra kjente personer er etter min oppfatning mindre vellykket. Her kunne forfatteren med fordel knyttet mer opp mot helseog sosialsektoren.

Tre kapitler er signert Anbjørg Ohnstad. Kapitlet om utviklingspsykologi omhandler de teoriene som vanligvis inkluderes i introduksjonsbøker. Mer spesielt er det at temaer som fysisk og motorisk utvikling ikke nevnes. Språkutvikling er heller ikke omtalt. Kapitlet Holdninger i et skeivt lys er godt gjennomarbeidet. Det legges her stor vekt på å problematisere grunnleggende oppfatninger av kjønn, seksualitet og begjær, og synet på homofili brukes til å illustrere hvordan holdninger endrer seg over tid. Dette er en spennende vri på måten temaet holdninger presenteres. Ohnstad har også skrevet kapitlet Om makt og avmakt. Dette er et tema som i liten grad er omtalt i andre introduksjonsbøker i psykologi. Kapitlet er godt skrevet, og det er viktige forhold som tas opp.

Den siste forfatteren, Oddmar Iver sen, har skrevet kapitlet Læring – individuelle eller kollektive prosesser. Valg av innhold er tradisjonelt. Iversen skriver klart og poengtert, og det er god sammenheng mellom teori og henvisning til praktisk anvendelse.

Dette er en annerledes lærebok både med hensyn til hva som er tatt med og hva som er utelatt. Boken omhandler for eksempel ikke temaer som det biologiske grunnlaget, hukommelse og glemsel, intelligens, helsepsykologi, psykiske lidelser, psykoterapi og psykologisk behandling som er vanlig å inkludere i norske introduksjonsbøker. Til gjengjeld er andre emner grundigere behandlet.

Som lærebok vil den inngå som en av mange bøker studentene ved helse- og sosialfagutdanningene skal lese. I kombinasjon med andre bøker som dekker områder som denne boken utelater er dette en god introduksjonsbok. Men en liten bønn til slutt: Ved revisjon ønsker jeg meg et stikkordsregister.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 7, 2005, side

ANMELDT AV

Grete Fischer